

150 razy o Stwórcy, czyli obraz Boga w biblijnych psalmach

- [Wprowadzenie](#)
- [Przeczytaj](#)
- [Mapa myśli](#)
- [Sprawdź się](#)
- [Dla nauczyciela](#)

Bibliografia:

- Źródło: *Ps 6, 2–11*, [w:] *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu w przekładzie z języków oryginalnych*, oprac. Zespół Biblistów Polskich z inicjatywy Benedyktynów Tynieckich, Poznań 1980, s. 573.
- Źródło: *Ps 115, 1–18*, [w:] *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu w przekładzie z języków oryginalnych*, oprac. Zespół Biblistów Polskich z inicjatywy Benedyktynów Tynieckich, Poznań 1980, s. 678.
- Źródło: *Ps 43, 1–5*, [w:] *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu w przekładzie z języków oryginalnych*, oprac. Zespół Biblistów Polskich z inicjatywy Benedyktynów Tynieckich, Poznań 1980, s. 607.
- Źródło: *Ps 42, 2–12*, [w:] *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu w przekładzie z języków oryginalnych*, oprac. Zespół Biblistów Polskich z inicjatywy Benedyktynów Tynieckich, Poznań 1980, s. 606–607.

- Źródło: *Ps 5, 2-13*, [w:] *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu w przekładzie z języków oryginalnych*, oprac. Zespół Biblistów Polskich z inicjatywy Benedyktynów Tynieckich, Poznań 1980, s. 573-574.
- Źródło: Michał Pater, *Wykład Pisma Świętego Starego Testamentu*, Poznań-Warszawa 1978, s. 311-313.
- Źródło: *Ps 14, 1-7*, [w:] *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu w przekładzie z języków oryginalnych*, oprac. Zespół Biblistów Polskich z inicjatywy benedyktynów tynieckich, Poznań 1980, s. 578-579.

150 razy o Stwórcy, czyli obraz Boga w biblijnych psalmach

Wyznawca judaizmu modlący się przy Ścianie Płaczu

Źródło: Saar Avigour, Wikimedia Commons, licencja: CC BY-SA 3.0.

Biblia jako święta księga przez wieki stanowiła podstawę kultury wyznawców judaizmu, była także księgą życia i prawa oraz głównym źródłem wiedzy o świecie. Wśród ksiąg Starego Testamentu można wyróżnić, jako skarb literatury starożytnego Izraela, Księgę Psalmów, która zawiera 150 utworów poetyckich, spisanych w formie wersetów. Psalmy były modlitwą, dialogiem z Bogiem, pozwalały wiernym „ujrzeć oblicze Pana”, Sprawiedliwego, który jest „pomocą i tarczą” dla pokładających w Nim ufność.

Twoje cele

- Określisz przynależność wybranych psalmów do określonej kategorii psalmów.
- Scharakteryzujesz obraz Boga na podstawie wybranych psalmów.
- Scharakteryzujesz osobę mówiącą oraz sytuację liryczną w wybranych psalmach.
- Opisziesz stosunek człowieka do Boga na podstawie wybranych psalmów.

Przeczytaj

Biblia w kulturze Izraela

Kultura Izraela ma charakter religijny. Żydzi przez wieki podkreślali, że w odróżnieniu od pogańskich narodów nie tworzą innych dzieł niż religijne. Pośród nich najważniejsza jest [Biblia](#). Poza księgami wchodzącymi w skład Starego Testamentu wyznawcy [judaizmu](#) czytali jeszcze komentarze do Pisma Świętego – przede wszystkim [Talmud](#), spisany już w erze nowożytnej – oraz [apokryfy](#) rozwijające motywy, które przez biblijnych twórców zostały tylko zasygnalizowane.

Monoteizm

Biblia dostarczała wiedzy o świecie (np. o budowie kosmosu), uczyła życia, była podstawą prawa. Za zasadniczą prawdę wynikającą z ksiąg biblijnych oraz dzieł je komentujących można uznać stwierdzenie, że jest tylko jeden Bóg. Żydowski monoteizm na tle innych religii, w których wyróżniano wielu bogów, w znaczącej mierze decydował o odmiennym postrzeganiu świata i człowieka przez wyznawców judaizmu.

Przekonanie o istnieniu jedyne Boga znajdowało odzwierciedlenie w prawodawstwie moralnym. Jego podstawą był Dekalog zawarty w Księdze Wyjścia, który regulował życie pojedynczego człowieka i całych społeczeństw. Choć zgodnie z pierwszym przykazaniem w kulturze żydowskiej nie

Psalmy towarzyszą mieszkańcom Jerozolimy niemal wszędzie. Na zdjęciu cytat z Psalmu 134, nawołujący: „Wznieście ręce wasze ku Miejscu Świętemu i błogosławcie Pana!”, umieszczony w miejscu, gdzie można m.in. obmyć ręce

Źródło: Djampa, Wikimedia Commons, licencja: CC BY-SA 4.0.

wolno było przedstawiać wyglądu Boga („Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodach pod ziemią!”, Wj 20, 4), to wyobrażenia dotyczące Stwórcy są obecne w księgach Starego Testamentu, m.in. w Księdze Psalmów.

Psalmy

Ponieważ psalmy:

- powstawały przez ponad pół tysiąca lat (od ok. 1000 r. p.n.e. do ok. 450 r. p.n.e.),
- układało je wielu ludzi o różnych talentach, a wpływ na nich miały zmieniające się warunki polityczne czy społeczne¹,
- tworzone je w różnych celach,

można wskazać zaledwie kilka elementów, które są wspólne wszystkim pieśniom wchodzącym w skład [psalterza](#).

Należy do nich istotny zabieg formalny, czyli podział na [wersety](#). O wiele ważniejszy jest jednak modlitewny charakter psalmów: w każdym z dzieł należących do starotestamentowego zbioru śpiewa się o Bogu. Nie ma psalmu, w którym się o nim nie mówi, a w zdecydowanej większości tekstów słowo „Bóg” („Pan”, „Najwyższy”) występuje już w drugim lub trzecim wersecie. Zazwyczaj mówi się psalmach, w których znajdują się podziękowania Bogu, błagania lub przeprosiny. Oprócz tego wyróżniamy psalmy złorzeczące (atakujące przeciwników Stwórcy i Izraela), królewskie (koncentrujące się na pomazańcu Bożym), mesjańskie (za jedną z podstaw teologii żydowskiej uznaje się oczekiwanie na przyjście Mesjasza) i inne.

Król Dawid dyktujący psalmy pisarzom
– płaskorzeźba wykonana z kości słoniowej,
X/XI w.

Źródło: Wikimedia Commons, domena publiczna.

Znaczenie Księgi Psalmów

» Michał Pater

Wykład Pisma Świętego Starego Testamentu

«Poezja pozwala wyczuć w rzeczach pierwiastek duchowy, objawiający się w świecie zmysłowo-poznawalnym i w smakowaniu jego widzialności». Z łatwością konstatujemy to w poematach Psalterza. Oto np. urzekające piękno przyrody [...] czy pogodna błogość ogniska domowego [...] wyzwalają w psalmiście uczucie podziwu dla dostrzeżonych uroków życia, a zarazem stwarzają klimat zaufania i radosnej wiary w Boskiego ich Twórcę i Szafarza. Są bowiem psalmy autentyczną poezją, wyrosłą z osobistej pobożności ich autorów. Z czasem te utwory stały się znane powszechnie, przyjęły się w całym narodzie, stając się do Izraelitów jakby książką do modlitwy. [...]

Przypuszczamy, że utwory te w świątyni recytowano na jednym tonie przy akompaniamencie harfy lub lutni [...].

Całość jest przepojona wiarą w jednego Boga-Jahwę, inspiratora tych pieśni, lecz nosi na sobie znamię różnych etapów rozwoju

Objawienia, jak i pełniejszego lub mniej refleksyjnego przeżywania.

[...] Psalmi nie poruszają *ex professo* problemu istnienia Boga, gdyż z góry je zakładają. [...] Wedle zwyczaju także i innych autorów Biblii psalmiści często antropomorficzne ujmują objawy życia Boga, mówiąc o Jego smutku i radości, żalu i śnie, czuwaniu, gniewie itd.

Źródło: Michał Pater, *Wykład Pisma Świętego Starego Testamentu*, Poznań-Warszawa 1978, s. 311–313.

Cytaty

Psalm 5

Ps 5, 2–13

2 Usłysz, Panie, moje słowa,
zwróć na mój jęk uwagę;
3 natęż słuch na głos mojej modlitwy,
mój Królu i Boże!
Albowiem Ciebie błagam, **4** o Panie,
słyszysz mój głos od rana,
od rana przedstawiam Ci prośby i czekam.

5 Bo Ty nie jesteś Bogiem, któremu miła nieprawość,
złego nie przyjmiesz do siebie w gościnę.

6 Nieprawi nie ostoją się przed Tobą.
Nienawidzisz wszystkich złoczyńców,
7 zsyłasz zgubę na wszystkich, co mówią kłamliwie.
Mężem krwawym i podstępny
brzydzi się Pan.

8 Ja zaś dzięki obfitej Twej łasce,
wejdę do Twojego domu,
upadnę przed świętym przybytkiem Twoim
przejęty Twoją bojaźnią.

9 O Panie, prowadź mnie w swej sprawiedliwości,
na przekór mym wrogom:
wyrównaj przede mną Twoją drogę!

10 Bo w ustach ich nie ma szczerości,
ich serce knuje zasadzki,
ich gardło jest grobem otwartym,
a językiem mówią pochlebstwa.

11 Ukarz ich, Boże,
niech staną się ofiarą własnych knowań;
wygnaj ich z powodu licznych ich zbrodni,
buntują się bowiem przeciwko Tobie.

12 A wszyscy, którzy się do Ciebie uciekają, niech się cieszą,
niech się weselą na zawsze!

Oślaniaj ich, niech cieszą się Tobą,
ci, którzy imię Twe miłują.

13 Bo Ty, Panie, będziesz błogosławił sprawiedliwemu:
otoczysz go łaską jak tarczą.

Psalm 6

Psalm 14 (13)

Psalm 115 (113)

Ciekawostka

Podwójna numeracja niektórych psalmów wynika z tego, że w Biblii hebrajskiej (stosowanej przez Żydów) oraz w tłumaczeniu Starego Testamentu na język grecki, zwanym Septuagintą, zastosowano w przypadku części psalmów inny podział. To sprawiło, że numeracja psalmów różni się w obu tych zbiorach.

Słownik

apokryf

(gr. *apokryphos* – tajemny, ukryty) księga o tematyce biblijnej, która nie wchodzi w skład kanonu Biblii, bowiem nie uznaje się jej za natchnioną

Biblia

(gr. *biblion* – zwój papirusu, księga; l. mn. *biblia* – księgi) zbiór ksiąg uznawanych przez Żydów i chrześcijan za natchnione przez Boga; Biblia i jej poszczególne części posiadają odmienne znaczenie religijne dla różnych wyznań; na chrześcijańską Biblię składają się Stary Testament i Nowy Testament; Biblia hebrajska, czyli Tanach, obejmuje 24 księgi

judaizm

(łac. *iudaicus* – żydowski) religia monoteistyczna, jedna z najstarszych religii świata, wyznawana głównie przez Żydów, traktowana przez nich jako religia narodowa. Opiera się na wierze: w jednego Boga, w nagrodę i karę po śmierci, w przyjscie Mesjasza, w posłannictwo Izraela jako narodu

psalterz

(łac. *psalterium*, gr. *psaltérion* – harfa, lutnia) zbiór 150 psalmów wchodzących w skład Starego Testamentu; osobne wydanie zawierające zbiór psalmów; w judaizmie i chrześcijaństwie przeznaczony również do celów liturgicznych lub używany jako modlitewnik

Talmud

(hebr. *talmud* – nauka; *lamad* – uczyć się, studiować) komentarz do biblijnego Pięcioksięgu (czyli pierwszych pięciu ksiąg Starego Testamentu), wyjaśniający kwestie dotyczące prawa religijnego i norm postępowania, zawierający także przypowieści, legendy, wskazówki moralne

werset

(łac. *versus* – wiersz) wyodrębniony graficznie fragment tekstu obejmujący kilka zestawionych podrzędnie lub współrzędnie zdań, spoisty wewnętrznie, zwykle numerowany. Podział na wersety występuje w Biblii i tekstach na nią stylizowanych, jak również w Koranie. Wersety pełnią w prozie rytmicznej rolę zbliżoną do tej, jaką pełnią wersy lub zwrotki w poezji

Mapa myśli

Polecenie 1

Uzupełnij fragment mapy myśli dotyczący cech Boga ukazanych w psalmach. Do każdego cytatu dopisz określenie (przymiotnik) Stwórcy. Możesz rozwinąć tę część mapy, wpisując inne cytaty i pasujące do nich przymiotniki nazywające cechy Boga.

Polecenie 2

Nazwij środki poetyckie służące ukazaniu cech Boga.

Sprawdź się

Pokaż ćwiczenia:

Ćwiczenie 1

Ćwiczenie 2

Dopasuj podane poniżej cytaty z Psalmu 5 do stwierdzeń wybranych przez siebie w poprzednim ćwiczeniu. Jeśli okaże się, że cytat nie odpowiada żadnemu ze stwierdzeń, wróć do pierwszej części i wprowadź zmiany.

Ja zaś dzięki obfitej Twojej łasce,
wejdę do Twojego domu, Bo Ty nie jesteś Bogiem, któremu miła nieprawość,
złego nie przyjmiesz do siebie w gościnę.
Nieprawie nie ostoją się przed Tobą.
Nienawidzisz wszystkich złoczyńców,
zsyłasz zgubę na wszystkich, co mówią kłamliwie.
Mężem krwawym i podstępnym
brzydzi się Pan., Bo Ty, Panie, będziesz błogosławił sprawiedliwemu:
otoczysz go łaską jak tarczą.

Bóg opiekuje się tylko dobrymi ludźmi.	
Bóg jest sprawiedliwy.	
Bóg zsyła łaski.	

Ćwiczenie 3

Dopasuj cytaty do podanych stwierdzeń wynikających z Psalmu 14.

gdyż Bóg jest z pokoleniem sprawiedliwym, Chcecie udaremnić zamiar biedaka:

lecz Pan jest jego ucieczką, Mówi głupi w swoim sercu: „Nie ma Boga”, Pan spogląda z nieba na synów ludzkich

Bóg istnieje.	
Bóg interesuje się losami ludzi.	
Bóg jest sprawiedliwy.	
Bóg pomaga ubogim.	

Ćwiczenie 4

Ćwiczenie 5

Scharakteryzuj osobę mówiącą w Psalmie 6 oraz określ sytuację, w jakiej się znajduje.

Ćwiczenie 6

Zinterpretuj wersety zawierające konkluzję Psalmu 6.

Ćwiczenie 7

Na czym polega wartość życia ludzkiego? Przywołaj odpowiedni fragment Psalmu 6.

Ćwiczenie 8

Bóg w Psalmach 5, 6, 14 (13) i 115 (113) jest sprawiedliwy czy miłosierny? Zbierz argumenty i poprzyj je cytatami.

Praca domowa

W oparciu o Psalm 42 (41) i 43 (42) napisz tekst liczący co najmniej 250 słów, w którym opisziesz relacje między człowiekiem a Bogiem.

” Ps 42, 2–12

[...]

2 Jak łania pragnie
wody ze strumieni,
tak dusza moja pragnie

Ciebie, Boże!

3 Dusza moja pragnie Boga,
Boga żywego:
kiedyż więc przyjdę i ujrzę
oblicze Boże?

4 Łzy stały się dla mnie chlebem
we dnie i w nocy,
gdy mówią mi co dzień:
«Gdzie jest twój Bóg?»

5 Gdy wspominam o tym, rozrzewnia się dusza moja we mnie,
ponieważ wstępowałem do przedziwnego namiotu,
do domu Bożego,
wśród głosów radości i dziękczynienia
w świątecznym orszaku.

6 Czemu jesteś zgnębiona, moja duszo,
i czemu jęczysz we mnie?
Ufaj Bogu, bo jeszcze Go będę wysławiać:
Zbawienie mego oblicza **7** i mojego Boga.
A we mnie samym dusza jest zgnębiona,
przeto wspominam Cię z ziemi Jordanu
i z ziemi Hermonu, i z góry Misar.

8 Głębia przyzywa głębię
hukiem Twych potoków.
Wszystkie twe nurty i fale
nade mną się przewalają.

9 Za dnia udziela mi
Pan swojej łaski,
a w nocy Mu śpiewam,
sławię Boga mego życia.

10 Mówię do Boga: Moja Skało,
czemu zapominasz o mnie?
Czemu chodzę smutny,
gnębiony przez wroga?

11 Kości we mnie się kruszą,
gdy lżą mnie przeciwnicy,

gdy cały dzień mówią do mnie:

«Gdzie jest twój Bóg?»

12 Czemu jesteś zgnębiona, moja duszo,
i czemu jęczysz we mnie?

Ufaj Bogu, bo jeszcze Go będę wysławiać:

Zbawienie mego oblicza i mojego Boga.

Źródło: Ps 42, 2-12, [w:] *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu w przekładzie z języków oryginalnych*, oprac. Zespół Biblistów Polskich z inicjatywy Benedyktynów Tynieckich, Poznań 1980, s. 606-607.

” Ps 43, 1-5

1 Wymierz mi, Boże, sprawiedliwość

i broń mojej sprawy

przeciw ludowi, co nie zna litości;

wybaw mnie od człowieka podstępnego i niegodziwego!

2 Przecież Ty jesteś Bogiem mej ucieczki,

dłaczego mnie odrzuciłeś?

Czemu chodzę smutny

gnębiony przez wroga?

3 Ześlij światłość swoją i wierność swoją:

niech one mnie wiodą i niech mnie przywiodą

na Twoją świętą górę i do Twych przybytków!

4 I przystąpię do ołtarza Bożego,

do Boga, który jest moim weselem.

Radośnie będę Cię chwalił przy wtórze harfy,

Boże, mój Boże!

5 Czemu jesteś zgnębiona, moja duszo,

i czemu jęczysz we mnie?

Ufaj Bogu, bo jeszcze Go będę wysławiać:

Zbawienie mego oblicza i mojego Boga.

Źródło: Ps 43, 1-5, [w:] *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu w przekładzie z języków oryginalnych*, oprac. Zespół Biblistów Polskich z inicjatywy Benedyktynów Tynieckich, Poznań 1980, s. 607.

Dla nauczyciela

Autor: Małgorzata Kosińska-Pułka

Przedmiot: język polski

Temat: Jaki wizerunek Boga wyłania się z *Księgi psalmów*?

Grupa docelowa: III etap edukacyjny, liceum, technikum, zakres podstawowy i rozszerzony

Podstawa programowa:

Zakres podstawowy

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

I. Kształcenie literackie i kulturowe.

1. Czytanie utworów literackich. Uczeń:

3) rozróżnia gatunki epickie, liryczne, dramatyczne i synkretyczne, w tym: gatunki poznane w szkole podstawowej oraz epos, odę, tragedię antyczną, psalm, kronikę, satyrę, sielanekę, balladę, dramat romantyczny, powieść poetycką, a także odmiany powieści i dramatu, wymienia ich podstawowe cechy gatunkowe;

5) interpretuje treści alegoryczne i symboliczne utworu literackiego;

10) rozpoznaje w utworze sposoby kreowania: świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji, sytuacji lirycznej; interpretuje je i wartościuje;

11) rozumie pojęcie motywu literackiego i toposu, rozpoznaje podstawowe motywy i toposy oraz dostrzega żywotność motywów biblijnych i antycznych w utworach literackich; określa ich rolę w tworzeniu znaczeń uniwersalnych;

14) przedstawia propozycję interpretacji utworu, wskazuje w tekście miejsca, które mogą stanowić argumenty na poparcie jego propozycji interpretacyjnej;

16) rozpoznaje obecne w utworach literackich wartości uniwersalne i narodowe; określa ich rolę i związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości.

III. Tworzenie wypowiedzi.

2. Mówienie i pisanie. Uczeń:

1) zgadza się z cudzymi poglądami lub polemizuje z nimi, rzeczowo uzasadniając własne zdanie;

2) buduje wypowiedź w sposób świadomy, ze znajomością jej funkcji językowej, z uwzględnieniem celu i adresata, z zachowaniem zasad retoryki;

Zakres rozszerzony

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

I. Kształcenie literackie i kulturowe.

1. Czytanie utworów literackich. Uczeń: spełnia wymagania określone dla zakresu podstawowego, a ponadto:

9) rozumie pojęcie archetypu, rozpoznaje archetypy w utworach literackich oraz określa ich rolę w tworzeniu znaczeń uniwersalnych;

Kształowane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji,
- kompetencje w zakresie wielojęzyczności,
- kompetencje cyfrowe,
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się.

Cele operacyjne. Uczeń:

- rozróżnia kategorie psalmów;
- omawia obraz Boga na podstawie przeczytanych psalmów;
- układa plan wypowiedzi na temat tego, czy Bóg ukazany w psalmach jest Bogiem wszystkich ludzi;
- wykazuje na podstawie zdobytej wiedzy czas powstania Księgi Psalmów.

Strategie nauczania:

- konstruktywizm.

Metody i techniki nauczania:

- metoda pogładowa;
- rozmowa kontrolowana;
- metoda ćwiczeń przedmiotowych;
- mini-koncert;

Formy zajęć:

- praca indywidualna,
- praca w grupach,
- praca całego zespołu klasowego,
- samokształcenie.

Środki dydaktyczne:

- komputery z głośnikami i dostępem do internetu, słuchawki;
- zasoby multimedialne zawarte w e-materiale;
- tablica interaktywna/tablica/ kartka papieru, pisak/kreda;
- nagrania z muzyką i tekstami psalmów;
- woreczek z cytatami.

Przebieg zajęć

Faza wprowadzająca

1. Nauczyciel na podstawie dowolnych źródeł (m.in. odtwarzanie gotowych nagrań lub występy utalentowanych muzycznie uczniów) urządza w klasie mini-koncert realizacji nagrań psalmów. Buduje nastrój.
2. Uczniowie opowiadają o swoich wrażeniach.
3. Nauczyciel, podkreślając znaczenie Księgi Psalmów, zwraca uwagę uczniów na fragment *Biblia w kulturze Izraela* w e-materiałach. Uczniowie głośno odczytują wskazany tekst.
4. Nauczyciel prezentuje cele zajęć i ustala z uczniami kryteria sukcesu.

Faza realizacyjna

1. Nauczyciel zwraca się do uczniów z prośbą, by przekonali go, że psalmy to rozmowa z Bogiem.

Uczniowie na podstawie sekcji „Przeczytaj” i innych własnych źródeł dzielą się swoimi spostrzeżeniami, formułują na podstawie tekstów argumenty o konwersacyjnym charakterze omawianych tekstów kultury.

2. Uczniowie zapoznają się z mapą myśli. Indywidualnie wykonują polecenia 1 i 2. Następnie chętne osoby odczytują odpowiedzi. Nauczyciel weryfikuje poprawność wykonanych zadań.
3. Uczniowie przechodzą do sekcji „Sprawdź się” i wykonują indywidualnie Ćwiczenia od 1 do 4.
4. Uczniowie dobierają się w grupy i wykonują Ćwiczenie 5 (*Scharakteryzuj osobę mówiącą w Psalmie 6 oraz określ sytuację, w jakiej się znajduje.*) – w formie wewnątrzgrupowych dyskusji.
5. Nauczyciel prosi chętnego ucznia o podanie odpowiedzi, a pozostałych o skomentowanie.
6. Uczniowie wspólnie z nauczycielem wykonują pozostałe ćwiczenia z sekcji „Sprawdź się” (w zależności od pozostałego czasu i tempa pracy klasy).

Faza podsumowująca

1. Nauczyciel podsumowuje zajęcia. Pyta o to, jaki obraz Boga wyłania się z psalmów.
2. Nauczyciel w woreczku (pudełku) umieszcza cytaty z psalmów. Podchodzi do wybranych uczniów, który po wylosowaniu kartki z cytatem głośno go odczytują i interpretują (mówią o wizerunku Boga).

Zadanie domowe

1. Nauczyciel na podstawie e-materiałów zadaje polecenie pracy domowej.

W oparciu o Psalm 42 (41) i 43 (42) napisz tekst liczący co najmniej 250 słów, w którym opiszesz relacje między człowiekiem a Bogiem.

Materiały pomocnicze:

Ks. Kazimierz Bukowski, *Biblia a literatura polska*, Poznań 1988.

Album muzyczny Deus Meus, *Hej, Jezu*, 1995.

Wskazówki metodyczne opisujące różne zastosowania multimedium:

Uczniowie mogą narysować własną mapę myśli, w której pokażą obraz Boga na podstawie psalmów. Zilustrują pracę dowolnymi utworami literackimi i własnymi schematycznymi rysunkami.